

СОВЕТСКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОЮНАРКОМА І ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

№ 103 (7664) | Серада, 7 чэрвеня 1944 г. | Цана 20 к.

Больш высокаякаснага торфу!

У вызваленых раёнах нашай рэспублікі пачаўся сезон здабычы торфу.

За час свайго папавання і адступлення пад ударамі Чырвонай Арміі нямецка-фашысцкія захопнікі дашчэнту разбурылі торфапрадпрыемствы, знішчылі заводскія пасёлкі, дамы рабочых.

З пачуццём святой нянавісці і помсты да нямецкіх акупантаў, з пачуццём бязмежнай любові да сваёй Совецкай Радзімы, партыя большэвікоў, узяўшы беларускі парод за аднаўленне народнай гаспадаркі. Для заводаў, фабрык, электрастанцый, якія ўзняліся з руін і попелішчаў, патрэбна паліва. Яно ёсць на месцы. Задача торфапрамысловасці Беларусі — даць гэта паліва ў дастатковай колькасці.

Многія адноўленыя за кароткі час торфапрадпрыемствы пачалі своечасова сезон і, нягледзячы на цяжасці ваеннага часу, здолелі з першых жа дзён уключыцца ў вытворчы графік. Так, торфазавод «Давыдаўка» (дырэктар тав. Малышаў) у выніку добра арганізаванай працы дотэрмінова выканаў майскі план здабычы торфу. За няваламі стаханаўскай працы з'яўляюцца тут комсамольска-маладзёжныя брыгады Целагеі Юрчанкі і Аппы Малавай, якія сістэматычна выконваюць нормы на 160—180 процантаў.

Да ліку перадавых прадпрыемстваў можна аднесці торфазавод «Светлы калодзеж», калектыв якога таксама паспяхова распачаў здабычу торфу.

Але не ўсе работнікі тарфяной прамысловасці зразумелі важнасць і ваенна-гаспадарчае значэнне дзяржаўнага задання здабычы торфу ў 1944 годзе. Інакш нельга тлумачыць той прарыв, які стварыўся на некаторых торфапрадпрыемствах. Ужо многа тон торфу недадана дзяржаве.

На асобных торфапрадпрыемствах з самага пачатку сезона не надалі сур'ёзнай увагі сушцы. Між тым кожнаму зразумела, што здабыты торф — гэта яшчэ не паліва. Яго трэба высушыць, убраць. Некаторыя гаспадарнікі прабуюць спасылацца на дрэнныя

метэаралагічныя ўмовы. Не, на неба трэба глядзець, а выкарыстоўваць кожную сонечную хвіліну, сонечны дзень, арганізоўваць выбарачную ўборку. Сушцы торфу — самую сур'ёзную, паўсёздзенную ўвагу!

Да гэтага часу Палескі, Гомельскі і Магілёўскі аблвыканкомы не выканалі плана мабілізацыі рабочай сілы. Гэта зрывае работу торфапрадпрыемстваў. Чэрвень — самы лепшы месяц сезона. Нельга трапіць піводнага дня! Трэба прыняць усе меры, каб не адкладна па торфараспрацоўкі прыбыло новае рабочае папаўненне. Гэта — баявая задача партыйных і савецкіх арганізацый Гомельскай, Палескай і Магілёўскай абласцей. Трэба, каб работа торфапрадпрыемстваў стала ў цэнтры ўвагі сакратара райкома, старшын райвыканкома. На торфараспрацоўках працуюць сезоннікі. Неабходна як след арганізаваць сярод іх палітычна-масавую работу, стварыць ім адпаведныя бытавыя ўмовы.

На торфазаводах знайшла гарачы водгук адрозва калектыва пачатковых торфараспрацовак. Работніцы і работніцы адказваюць на заклік сваіх таварышоў узмоцненай працы, павышанай выпрацоўкай. Патхнёны гістарычным загадам таварыша Сталіна, гарача жадаючы хутчэй убачыць сваю родную Беларусь палкам вызваленнай і адраджанай, рабочыя-перадавікі бяруць на сябе новыя сацыялістычныя абавязальствы.

Неабходна шырай разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва паміж рабочымі торфараспрацовак, уцягнуць у рады ўдзельнікаў спаборніцтва новых работніц, дапамагчы ім за кароткі тэрмін аваладаць стаханаўскімі метадамі працы.

Перад арміяй рабочых торфараспрацовак Беларусі стаіць вялікая баявая задача — выканаць і перавыканаць план 1944 года, даць больш высокаякаснага паліва аднаўляемым прадпрыемствам і электрастанцыям. Вырашыўшы гэту задачу, работнікі тарфяной прамысловасці зробяць вялікі ўклад у нашу перамогу над нямецка-фашысцкімі захопнікамі.

Указ

ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА БССР

АБ НАЗНАЧЭННІ ТАВ. ЗІДЗІНАВА Г. Б. СТАРШЫНЁЙ ДЗЯРЖАЎНАЙ ПЛАНАВАЙ КАМІСІІ І НАМЕСНІКАМ СТАРШЫНІ СОЮНАРКОМА БЕЛАРУСКАЙ ССР

Назначыць тав. Зідзінава Грыгорыя Барысавіча Старшынёй Дзяржаўнай Планавай Камісіі і Намеснікам Старшыні Союнаркома Беларускай ССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР
Н. НАТАЛЕВІЧ.

Санктарат Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР
Л. ПАПКОУ.

6 чэрвеня 1944 года.
Гор. Гомель.

Войскі саюзнікаў высадзіліся на ўзбярэжжы Паўночнай Францыі.

„Ніякая сіла ў сведе не зможа перашкодзіць нам звіншчаць германскія арміі на сушы, іх падводныя лодкі на моры і разбураць іх ваенныя заводы з паветра.

Наша наступленне будзе бязлітасным і нарастаючым“.

(З Дэкларацыі Тэгеранскай Канферэнцыі іра ўніюй Трох Саюзных Дзяржаў — Рузвельта, Сталіна, Чэрчыля).

Ад Совецкага Інформбюро

3 АПЕРАТЫЎНАЙ ЗВОДКІ ЗА 6 ЧЭРВЕНЯ

На працягу 6 чэрвеня ў раёне на паўночны захад і на поўнач ад горада ЯССЫ нашы войскі паспяхова адбілі ўсе атакі пяхоты і танкаў праціўніка. За 5 чэрвеня ў гэтым раёне падбіта і знішчана 49 нямецкіх танкаў і збіты 42 самалёты.

На другіх участках фронта — без змен.

За 5 чэрвеня на ўсіх франтах у паветраных баях і агнём зняўнай артылерыі збіта 48 самалётаў праціўніка.

МАСІРАВАНЫ НАЛЁТ НАШАЙ АВІАЦЫІ НА ЧЫГУНАЧНЫ ВУЗЕЛ І ВАЕННЫЯ АБ'ЕКТЫ ГОРАДА ЯССЫ

У ноч на 6 чэрвеня наша авіяцыя даянага дзеянні зрабіла масіраваны налёт на чыгуначны вузел і ваенныя аб'екты горада ЯССЫ (Румынія). У выніку бомбардыроўкі ўзнікла да 90 ачагоў пажараў. Гарэлі чыгуначныя саставы, станцыйныя будынкі і ваенныя склады праціўніка. Пажары суправаджаліся моцнымі

выбухамі. Кулямётна-гарматным агнём абстрэлі і падпалена некалькі эшалонаў на бліжэйшых да горада ЯССЫ чыгуначных станцый. Польшы пажараў нашы лётчыкі наглядзілі пры адыходзе ад цэляў з адлегласці больш 100 кілометраў.

Усе нашы самалёты вярнуліся на свае базы.

На паўночны захад і на поўнач ад горада ЯССЫ нашы войскі працягвалі весці баі з праціўнікам. Немцы, якія панеслі за апошнія дні вялікія страты, сёння ўвялі ў бой параўнаўча меншыя сілы танкаў і пяхоты. Савецкія часці паспяхова адбілі ўсе атакі гітлераўцаў. Жорсткі бой адбыўся толькі на ўчастку, які абараняе Н-скае залучэнне. На працягу дня немцы ў гэтым раёне двойчы пераходзілі ў атаку, але не дабіліся ніякіх вынікаў. Перад нашымі пазіцыямі засталася некалькі падбітых нямецкіх

танкаў і бронетранспартёраў і да 300 варажых трупцаў.

На паўночны захад ад горада Ціраспаль 37 снайпераў Н-скай часці за апошнія пяць дзён знішчылі 158 немцаў. Снайпер тав. Нікулін забіў 13 нямецкіх салдат, снайпер тав. Лапін — 8, снайпер тав. Рабушэнка — 7, снайпер тав. Кліменцеў знішчыў 5 немцаў.

На паўночны захад ад горада Віцебск разведчы атрад пад камандаваннем капітана Герасі-

менка раніцою ўварваўся ў размяшчэнне праціўніка. Савецкія байцы ўзарвалі тры зямлянкі, знішчылі 20 гітлераўцаў і, захапіўшы 6 палонных, вярнуліся ў сваю часць.

35 нямецкіх самалётаў учора спрабавалі зрабіць налёт на адзін з нашых ваенных аб'ектаў у Фінскім заліве. Самалёты праціўніка былі сустрачаны знішчальнікамі часці падпалкоўніка Карашкова. У жорсткіх паветраных баях лётчыкі-балтыйцы збілі 20 нямецкіх самалётаў. Ні адзін варажы самалёт не быў дапушчаны да палі. У паветраных баях асабліва вызначыліся лётчыкі: старшы лейтэнант Чарненка, старшы лейтэнант Камышнікаў, лейтэнант Жучкоў і лейтэнант Шасталоваў.

Партызаны атрада, які дзейнічае ў Мінскай абласці, даведліся, што ў адным насялёным пункце немцы рабуюць мірных жыхараў. Савецкія патрыёты зрабілі засаду і напалі на гітлераўцаў, якія вярталіся з разбойніцкага набегу. Партызаны забілі 69 нямецкіх салдат і афіцэраў і захапілі ў палон двух унтар-афіцэраў. Маёмасць, награвленая гітлераўцамі ў савецкіх грамадзян, вернута насельніцтву. Партызаны атрада імені Шчорса пусцілі пад адкос воіскі эшалон праціўніка. Разбіты паравоз і 10 вагонаў. Забіта і паранена да 200 нямецкіх салдат і афіцэраў.

Паведамленне штаба Вярхоўнага Камандавання экспедыцыйных сіл саюзнікаў

ЛОНДАН, 6 чэрвеня. (ТАСС). Як перадае агенцтва Рэйтэр, штаб Вярхоўнага Камандавання экспедыцыйных сіл саюзнікаў апублікаваў камюніке № 1.

У камюніке гаворыцца, што пад камандаваннем генерала Эйзенхаўзера ваенна-марскія сілы саюзнікаў пры падтрымцы вялікіх ваенна-паветраных сіл сёння раніцою пачалі высадку саюзных армій на паўночным узбярэжжы Францыі.

Заява генерала Б. Барос і генерала Д. Дзін

Вярхоўны галоўнакамандуючы экспедыцыйнымі войскамі саюзнікаў у Заходняй Еўропе толькі што паведаміў нам па тэлеграфу, што брытанскія, амерыканскія і канадскія войскі сёння раніцою высадзіліся ва Францыі і што ў Еўропе адкрываецца другі фронт.

З пачуццём глыбокага хвалявання мы, главы брытанскай і амерыканскай ваенных місій, вітаем надыход гэтага моманту, калі мы можам сказаць, што нашы галоўныя сілы далучыліся да Чырвонай Арміі на шляху да канчатковай перамогі.

БРОКАС БАРОС,
генерал-лейтэнант,
Глава Брытанскай ваеннай місіі ў СССР.

Грозны малюнак прадстаў зараз перад праціўнікам. Аперацыі, якія сёння пачаліся, будуць ажыццяўляцца пры падтрымцы ваенных дзеянняў у Італіі, якія паспяхова развіваюцца. На мінулым тыдні наша авіяцыя ўстанавіла эфектыўнае ўзаемадзеянне з авіяцыяй Чырвонай Арміі і сумесна з ёю будзе наносіць з усіх бакоў удары праціўніку з паветра, а яго морскія шляхі будуць паранейшаму блакіраваны нашым аб'яднаным флотам.

Магчыма, што перамога дастаецца не хутка. Люты вораг прыкладае ўсе намаганні ў спробе адбіць сумесныя ўдары, якія наносяцца яму з захаду, поўдня і ўсходу, але, змагаючыся ва ўзаемадзеянні з гераічнымі войскамі саюзнай Чырвонай Арміі, байцы Злучаных Штатаў і Брытанскага Супрацоўніцтва Народу перамогуць усе перашкоды на шляху да дасягнення перамогі і міру, да якога яны ўсе так упорна і ўжо так даўно імкнуцца.

ДЖОН Р. ДЗІН,
генерал-маёр арміі ЗША,
Глава ваеннай місіі ЗША ў СССР.

Трактарная брыгада ў барацьбе за першыньство

Яшчэ ў пачатку зімы ў Удмурцкай АССР пачаўся шырокі рух па аказанню брацкай дапамогі вызваленым ад нямецкіх акупантаў раёнам Савецкай Беларусі. У Валезінскай МТС лепшыя трактарысты рыхтавалі брацкаму беларускаму народу трактары, плугі і іншы прычэпны інвентар. З асаблівай стараннасцю рыхтаваў і свае трактары, калі даведаўся аб тым, што еду ў Беларусь брыгадзірам трактарнай брыгады. Пачуццё адказнасці патхнула мяне.

Разам са мной у маёй брыгадзе працавалі трактарысты Ніна Волкава, Пелагея Волкава і Ліда Карэпонава.

Перад тым, як выехаць у далёкі шлях, мы яшчэ раз правярылі свае трактары, аглядзелі кожную частку, кожную деталь. Вясной прыехалі ў Беларусь, у Касцюковіцкую МТС. Тут у нашу брыгаду ўдзіліся толькі-што скончыўшы трохмесячныя курсы трактарыстаў дзяўчаты Алёна Бурдзілава і Валенціна Рошчына.

Перад выходам у поле мы павыбавалі ў калгасах, у якіх працягвалі працаваць, правярылі і аглядзелі ўчасткі. За брыгадай былі замацаваны трактары.

Тады-ж брыгада выклікала на сацыялістычнае спаборніцтва трактарную брыгаду тав. Скірмантава. Мы абавязаліся перавыканаць устаноўлены план веснавога ворыва, набылі эканомію гаручага і ў поўнай спраўнасці захоўваць трактары.

Напярэдадні 1 мая трактарысты вышлі ў поле. З першага-ж дня арганізавалі двухзмённую работу. Трактарысты выходзілі на работу з 4-х гадзін раніцы і працавалі да 12 гадзін ночы ў дзве змены.

— Ні адной хвіліны прастою! — такі дэвіз брыгады.

Калі на поле калгасніцы прыносілі абед, спачатку абедала адна з трактарыстак, затым яна замяняла падругу, і трактар не спыняўся ні на хвіліну. У першы дзень работы трактарысты далі на кожны трактар 7,5 гектара.

Яшчэ вышэй узнялася прадук-

цыйнасць працы пасля таго, як у брыгадзе мы прачыталі першамайскі загад любімага правадыра таварыша Сталіна. Кожная трактарыстка яшчэ раз адчула, што ад яе асабістай працы залежыць поспех агульнай справы па разгрому нямецкіх акупантаў. Трактарысты пачалі працаваць яшчэ лепш і давалі выпрацоўку на трактар да 8,9 гектара. З кожным днём брыгада набірала тэмпы.

Трактарная брыгада тав. Скірмантава таксама не хачела адставаць. Разгарэлася барацьба за першыньство. За першую пяцідзёнку наша брыгада выканала план палёвых работ на 32 процанты, брыгада Скірмантава — на 15 процантаў. Скірмантаў схамінуўся. Днём і ноччу не ішоў ён з поля, як кажуць, спаў у баразне. Да канца другой пяцідзёнки брыгада Скірмантава абганяла нас і дала 43,3 процанта выканання плана — на 3,3 процанта больш за нас. Мы засталіся на другім месцы па МТС. Але ў далейшым мы зноў вярнулі першыньство.

На 29 мая наша трактарная брыгада ўзарала ў пераводзе на мяккае ворыва 326 гектараў, замест 180 гектараў па плану веснавога ворыва, і эканоміла каля двух тон гаручага, або ў сярэднім 5 кілограмаў на кожны гектар.

Апрацаваная намі глеба прыпята калгасамі па актах на «выдатна» і «добра». За добрыя паказчыкі работы раённая камісія па сацыялістычнаму спаборніцтву занесла брыгаду і трактарыстаў на раённую Дошку гонару.

Выканаўшы план веснавога ворыва ў калгасах сваёй зоны, наша трактарная брыгада пераклучылася на дапамогу адстаючым калгасам зоны Забыванскай МТС. Тут трактарысты ўзаралі больш 96 гектараў пад пасеў бульбы і грэчкі.

Зараз брыгада рыхтуецца да ворыва папараў.

Іван ВОЛКАУ,
брыгадзір 8-й трактарнай
брыгады Касцюковіцкай
МТС.

На рэках і вазёрах Палесся

МОЗЫР. (Наш кар.). Да вайны палескія рэчкі, вадаёмы і пруды давалі сотні пудоў рыбы. Дзесяткі калгасных рыбалоўных арцелей выкарыстоўвалі дары прыроды, навялічвалі прыбыткі калгасаў.

Нямецкія акупанты моцна пашкодзілі і рыбнай гаспадарцы.

Зараз у вызваленых раёнах адлаўляецца рыбацтва. Ужо арганізавана больш 12 рыбалоўных калгасных брыгад, якімі эксплуатаецца да 400 гектараў вазёр і 200 кілометраў рыбнай трасы па рэках Прыпяці і Дняпру.

Рыбалоўныя брыгады з дня ў дзень навялічваюць лоў рыбы. Яны вылавілі ўжо звыш 108 цэнтнераў рыбы, з іх 86 цэнтнераў перададзены ў фонд харчавання Чырвонай Арміі. Асабліва вызначыліся калгасныя рыбалоўныя Нароўлянскага раёна. Яны далі звыш 70 цэнтнераў рыбы. Апрача існуючых рыбалоўных брыгад тут арганізуюцца новыя.

Брыгада калгаснага рыбалоўнага Власа Фешчэнка (калгас «Чырвоны ўсход») складаецца з 5 чалавек. Яна абавязалася вылавіць у гэтым годзе 60 цэнтнераў рыбы і выклікала на спаборніцтва рыбалоўную брыгаду Нікіты Юдзёнка з калгаса «Новае жыццё». Спаборнічаюць таксама брыгады рыбалоўнаў у сельгасарцелях імені Леніна і імені Кірава.

ДОБРАБЫТ РАЁННАГА ЦЭНТРА

КАСЦЮКОВІЧЫ. (Наш спец. кар.). Комунальны аддзел гарадскога савета праводзіць вялікую работу па добрабыту раённага цэнтра. У маі на вуліцах горада пасаджана 1.900 дэкаратыўных дрэў. Агароджаны сквер. Упрыгожаны дзве брацкія магілы савецкіх людзей, загінуўшых ад нямецкіх акупантаў. Ачышчаны і прыведзены ў культурны стан калодзежы. Адноўлены 4 комунальныя дамы і гасцініца. Працуюць пякарня, сталова і цырульня. Закапчваецца аднаўленне грамадскай лазні.

У другім квартале на палешанне добрабыту горада будзе выдаткавана больш 100.000 руб.

Дзеючая Армія (1-ы Беларускі фронт)

У Н-скай часці служыць бацька і сын Бабоўніна. Нядаўна яны, вышаўшы ў разведку, захапілі ў палон двух гітлераўцаў. Камандаванне ўзнагародзіла Бабоўніна ордэнам Славы III ступені.

НА ЗДЫМКУ: камуніст, гвардыі старшы сержант Е. П. Бабоўнінаў і яго сын комсамалец гвардыі рады Аляксей Бабоўнінаў. (Фотахроніка ТАСС).

Сустрэча аднавяскоўцаў з Героем Савецкага Саюза тав. І. Н. Валаваценка

МСПІСЛАЎЛЬ, 5 чэрвеня. (БЕЛТА). У калгас «Перамога камунізму», Мазалеўскага сельсавета, у кароткатэрміновы адпачынак прыехаў Герой Савецкага Саюза гвардыі капітан Іван Кірылавіч Валаваценка. Увечары для сустрэчы з героем сабралася ўсё насельніцтва вёскі. Тав. Валаваценка расказаў землякам аб сваім баявым жыцці, аб падзеях на франтах Айчынай вайны.

Адважны танкіст пачаў свой баявы шлях лейтэнантам. На сваім танку ён граміў немцаў пад Масквой, Ленінградам, удзельнічаў у сталінградскай эпапеі. Яго экіпаж быў і пад Орлом, Белгарадам. У баях за вызваленне Кіева яго танк, разам з другімі, адразае шляхі адступлення для немцаў. У гэтым баю ён са сваім экіпажам знішчыў два нямецкія танкі, чатыры аўтамашыны, некалькі дзесяткаў гітлераўскіх салдат, узяў у палон 10 нямецкіх афіцэраў.

Неўзабаве яго экіпаж атрымлівае заданне ўдзельнічаць у засадае на шасе Кіеў—Белая Цэркаў. Тут ён уступае ў нязручны бой з праціўнікам. Не глядзячы на гэта, савецкія патрыёты знішчаюць чатыры нямецкія танкі, сем самаходных гармат, да трохсот гітлераўскіх салдат і афіцэраў. Тав. Валаваценка ў гэтым баю біўся з ворагам на падбітым танку, будучы цяжка параненым.

Урад СССР прысвоіў тав. Валаваценку званне Героя Савецкага Саюза з уручэннем ордэна Леніна і медалі «Залатая звызда». Апрача таго, грудзі героя ўпрыгожвае ордэн Айчынай вайны 1-й ступені.

Вітаючы героя, калгаснікі ў сваіх выступленнях запэўнілі, што яны будуць працаваць у калгасе з такім гераізмам, з якім савецкія байцы змагаюцца на фронце, каб даць краіне і фронту як мага больш харчавання.

Камандзір батарэй

Лейтэнант Андрэй Якаўлевіч Варанчук у час фаріравання Дняпра камандаваў батарэяй. Ён атрымаў загад камандавання падтрымліваць агнём сваіх гармат наступаючую пяхоту. Камандзір старанна падрыхтаваў даныя для стральбы, засек агнявыя кропкі праціўніка.

Артагонь савецкіх батарэй быў магутным і сакрушальным. Усё навокал гуло і грывела. Ноч свяцілася тысячамі вогненых успышак. Быццам не асобныя гарматы стралялі, а сама зямля дыхала агнём і сталаю.

Варанчук знаходзіўся ў сектары размышчэння батарэй, наглядаючы за дакладнасцю работы гармат. Праз некаторы час з назіральнага пункта далажылі: знішчана 5 агнявых кропак праціўніка. А вогненны шквал бушаваў, узламваў пірэды край варожай абароны. Адчувалася, як слабела супраціўленне праціўніка. Досвіткам пайшла ў наступ-

ленне пяхота. Шырокаводны, быстры Дняпр утрымліваў на сваіх магутных хвалях тысячы наспех збудаваных плытоў. Радасна сустраў Дняпр прыход сваіх сыноў. Байцы імкнуліся вылізім патокам хутчэй перасекчы водны шлях.

Прышоў загад перапраўляцца праз раку батарэй Варанчука. Гэта была самая складаная задача для воінаў.

— На руках перанясем, таварышы, — крыкнуў камандзір, і першым учавіўся за пераход.

— Успомніце, як над Сталінградам трыццаць кілометраў цягнулі, а немцу ўсыпалі, — падбадзёрваў чырвонаармейцаў дужы уралец Саракалетаў, старшыня батарэй.

І нацягнулі. Намагаліся, колькі было сілы. На тым беразе ўжо разгарэўся жорсткі бой. Трэба было спыніцца, каб падтрымаць наступленне, прыкрыць агнём сваіх баявых сяброў-пехацінцаў.

Немцы не спынялі абстрэл ракі. Спарады ірваліся побач, пераходжаючы пераправе.

— Вось і правы бераг! — сказаў Варанчук. Байцы ўжо скакалі з плытоў на зямлю правага Прыдняпроўя.

— Толькі-б захапіцца за гэту зямлю! Зразумела, арлы? — напамінаў камандзір.

— Зразумела, таварыш камандзір.

Байцы ірваліся ў бой. Не дарма прайшлі яны з баямі ад Сталінграда да Дняпра.

Батарэя Варанчука прасоўвалася ў напрамку бліжэйшай вёскі, справа і злева якой ішлі баі. Камандзір загадаў адкрыць агонь па немцах. Артагонь прадаўжаўся пяць хвілін. Потым наступіла каманда спыніць агонь і прадаўжаць наступленне. Аглушаныя моцным агнём батарэй, немцы не аказалі сур'ёзнага супраціўлення. Артылерысты занялі вёску і замацаваліся на новым рубяжы.

Лейтэнант Варанчук прыняў рашэнне эканоміць боепрыпасы, бо батарэя значна вырвалася наперад.

Даведаўшыся, што вёску занялі невялікія сілы, немцы прадпрынялі контратаку. Варанчук быў спакойны і сканцэнтраваны, як заўсёды. На батарэй разнеслася яго каманда:

— Батарэя, асколачных пяць снарадаў... Агонь!

Немцы адхлынулі, замарудзілі наступ, мпогі з іх былі скошаны асколкамі снарадаў.

Перадышка прадаўжалася нядоўга. Немцы пайшлі ў контратаку сілай да роты. Гітлераўцы крычалі, свісталі, лаяліся.

— Батарэя, асколачнымі два снарады, агонь!

Немцы прадаўжалі лезці. Яны былі ўжо ў 100 метрах. Яны перапаўзалі ад аднаго ўкрыцця да другога.

— Батарэя! — пачуўся роўны голас камандзіра. — Адкрыць ружэйны агонь!

Байцы залеглі ў траншэях і асках, змяніўшы гарматы на звычайную рускую трохлінейку.

Спарады яшчэ былі. Толькі Варанчук захоўваў іх на выпадак танкавай атакі.

Чатыры разы хадзілі ашалелыя ворагі ў контратаку і заўсёды адкатваліся назад. Вёска была непрыступнай. Да роты нямецкіх галаварэзаў цягла на месцы бою.

Калі на змну батарэй прыбылі новыя сілы, Варанчук хадзіў каля сваіх гармат. Здаючы ўчастак камандзіру стралковай роты, Варанчук сказаў:

— Іх б'еш, а яны пручу, як на ражон. Ну, але мы ім...

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР слаўнаму сыну Беларусі лейтэнанту Андрэю Якаўлевічу Варанчуку прысвоена званне Героя Савецкага Саюза.

Алесь АСТАПЕНКА.

Нарыхтоўка і вывозка лесу

Калі поспехі не замацаваны...

МОЗЫР. (Наш нар.). У першым квартале гэтага года лес-прамгасы і партыйна-савецкія арганізацыі Палесся па-больш-вышчу арганізавалі выкананне плана нарыхтоўкі і вывозкі лесу. Тысячы лесарубаў і возчыкаў саборнічалі за тое, каб даць больш лесу — будаўнічага матэрыялу краіне і фронту. Гэта ўморная стаханаўская праца не пранала дарэмна. Заданне першага квартала 1944 года абласць выканала на 121,6 процанта. Першае месца заняў Калінявіцкі леспрамгас, які выканаў план па нарыхтоўцы лесу на 180 процантаў, а па вывозцы — на 150. Хойніцкі леспрамгас дотэрмінова выканаў свой план на 136 процантаў.

Але гэта было ў першым квартале. У другім квартале леспрамгасы абласці атрымалі новае заданне па нарыхтоўцы і вывозцы лесу. Здавалася-б, што яны разам з партыйнымі і савецкімі арганізацыямі, маючы ўжо дастатковы вопыт работы, замацуюць свой поспех, не здадуць паршынства. Аднак, атрымалася не так. Прайшло ўжо больш двух месяцаў, а квартальны план нарыхтоўкі лесу па абласці выканан толькі на 18,6 процанта, вывезена да месца пагрузкі яшчэ менш — усяго толькі 2 процанты плана.

У Брагінскім раёне ў асноўным ужо закончана сям'я, многа людзей маглі быць скарыстаны на нарыхтоўцы і вывозцы лесу. Пат-

рэбна толькі руплівасць, ініцыятыва кіраўнікоў, а яе якраз і няма.

Ніхто не знімаў адказнасці з раённых партыйных і савецкіх арганізацый за выкананне плана нарыхтоўкі і вывозкі лесу. У Мозырскім і Васілевіцкім райкомах партыі, як бачна, аб гэтай адказнасці забылі. Тут не ўзялі людзей на выкананне дзяржаўнага задання, не арганізавалі штодзённага кантролю за выкананнем плана, дапусцілі ганебны прарыв у рэалізацыі плана другога квартала.

Трэба сур'ёзна папракнуць і самыя леспрамгасы, бо многія з іх не скарыстоўваюць вылучаны ім транспарт, не працягваюць дастатковага клопату ў сваёй паўсядзённай рабоце. На вывоз лесу былі нядоўна паданы 25 вагонаў. Але ў сувязі з тым, што тав. Орлоўскі, кіраўнік леснога трэста, не паслаў грузчыкаў, вагоны вярнуліся на станцыю, не былі скарыстаны. Дрэнна скарыстоўвае сваіх сталых рабочых Бабіцкі леспрамгас (дырэктар тав. Шульга). Ён цалкам спадзяецца на сезонных рабочых.

Час не чакае. Да канца другога квартала засталася мала часу. Фронт і краіна патрабуюць лесу. Патрэбна прыняць усе захады да выканання плана другога квартала па нарыхтоўцы і вывозцы лесу. Для гэтага леспрамгасы Палесся маюць усе магчымасці.

С. ШАРАМЕТ.

Падзяка шэфам

Калектыву рабочых і служачых Пова-Беліцкага мясакамбіната шэфствуе над Н-скім шпіталем. Рабочыя і работніцы пасылаюць раненым чырвонаармейцам прадукты і іншыя падарункі, пішучы пісьмы, у якіх расказваюць аб сваіх поспехах па аднаўленню прадпрыемства.

Нядоўна камандаванне, партыйная арганізацыя і раненыя байцы і афіцэры шпіталі прыслалі калектыву рабочых і служачых мя-

сакамбіната пісьмо, у якім выказваюць падзяку за клопаты аб іх.

«Мы глыбока верым, — пішучы яны ў сваім пісьме, — што доблесная Чырвоная Армія, пры падтрымцы ўсяго савецкага тыла, пад кіраўніцтвам правадыра таварыша Сталіна канчаткова разгроміць нямецкіх захопнікаў.

Жадаем вашаму калектыву поспехаў у рабоце на карысць нашай вялікай Радзімы».

Лепшы наваладбойшчыні камбіната «Тулавугал'» (шахта № 19 трэста «Шчынінугал'») Іван Печэнаў — ініцыятар сацыялістычнага спаборніцтва наваладбойшчыкаў. Ён штомесячна выконвае на 1,5—2 нормы. Іван Печэнаў узнагароджан ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцягу.

Фото В. Каршакова.
(Фотакроніка ТАСС).

АДПЛАТА

Калі ўрываешся ў сяло
З сябрамі, а яно дыміцца,
Нянавісьць? Скажам проста:
злосьць

Не дазваляе супыніцца.
Яе памеры — акіян.
Загад: на мушкетэраў
забойцаў!

Бо там сям'я мая, твая
Ужо тры гады без свету,
сонца.

А дзеці стынуць пад акном
(Які з варожых рук
спажытак?), —

Таму і кулай, і штыком
Частую досыта бандытаў.
Вітаюць нахаду цябе,
Бадзёрасць воклічамі: —

Нашы...
Мы-ж прысягнулі барацьбе
Крывёю, мужнасцю,

бясстрашшам.
Пакуль прад намі не ўпадзе
У набыт апошні труп

чужынца,
Пакуль не прыдзе светлы
дзень, —

Не маем права супыніцца.
Паўлюк ПРАНУЗА.

Дзеючая армія.

Старэйшы кампазітар
Беларусі

Уся музычная грамадасць Беларусі нядоўна адзначала 75-годдзе са дня нараджэння і 55-годдзе творчай дзейнасці вядомага кампазітара Нікалая Нікалаевіча Чуркіна.

Усебаковае веданне народнага музычнага мастацтва дало магчымасць Чуркіну стварыць музычныя рэчы глыбока нацыянальнага характару, прасякнутыя паэзіяй народнага быту і вобразамі пудоўнай беларускай прыроды. Улюбёны ў сваю работу, Нікалай Нікалаевіч і сёння, не гледзячы на свой 75-гадовы ўзрост, працуе з той-жа энергіяй і энтузіязмам, як і многа год таму назад.

Яшчэ з 900-х гадоў разгарнулася творчая дзейнасць кампазітара і яго плённая работа як фалькларыста, збірацеля народнай беларускай песні.

Да Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі Чуркін, галоўным чынам, займаўся запісам народнай песні і танцаў. Ён сабраў каля двух тысяч песень, прапагандыруючы іх сярод шырокіх мас насельніцтва. Пасля Кастрычніка Н. Н. Чуркін упорна працаваў ва ўсіх галінах музычнай творчасці.

Адзін з першых твораў кампазітара на рэвалюцыйную тэматыку гэта — опера «Вызваленая праца». Сюжэтная ідэя оперы — радасць вызваленай працы і пагібель цёмных сіл, якія парадзілі эксплуатацыю і прыгнёт.

Пасля гэтага ён напісаў вельмі ўдалую сімфанію «Беларускія малюнкi». Сімфаніста хвалюе сваёй неспраўнасцю, яскраваею і цеплынёй пачуццяў. Яна захапляе нас сваім ярка нацыянальным каларытам, вобразамі беларускай прыроды. З гэткай-жа сілай гучыць «Калыханка» і сюіта па народным тэмы для струннага квартэта.

Адначасова з гэтым з-пад пера кампазітара з'яўляюцца яго лепшыя вакальныя творы: поўная

пафасу балада для баса з сімфанічным аркестрам: «Хто гаворыць, што Ленін памёр», песня аб Сталіне, якая была прэміравана, і рад глыбокіх па сваёй лірычнай неспраўнасцю рамансаў і дуэтаў.

Пасля доўгага перапынку, праз 15 год, у 1938 годзе, Чуркін зноў вяртаецца да жанру оперы, на гэты раз да жанру камічнай оперы на сучасную калгасную тэматыку. Камічная опера «Кок-сагіз» была ім напісана па ініцыятыве калектыва мастацкай самадзейнасці сельскагаспадарчай акадэміі ў Горках. Гэты твор расказвае слухачу аб вялікай рабоце перадавых калгаснікаў над вышэннем ураджаю і па ўкараненню ў Беларусі новай сельскагаспадарчай культуры — кок-сагіза.

Жывая і цікавая музыка да гэтай камічнай оперы глыбока прасякнута народнымі песнямі і танцамі, гэта — сапраўды народны спектакль.

Нікалай Нікалаевіч Чуркін удзельнічаў у дэкадзе беларускага мастацтва ў Маскве. Аркестр цымбалістаў па заключным канцэрце выконваў яго сімфанію.

З самага пачатку Айчынай вайны Нікалай Нікалаевіч узяў свой гнёны голас супроць подлых нямецка-фашысцкіх захопнікаў, якія пасягнулі на свабоду нашага народа, на жыццё нашых дзяцей, на нашу высокую культуру і мастацтва.

У часе вайны кампазітар апрацаваў звыш 100 беларускіх і другіх песень, напісаў некалькі вакальных цыклаў, паходных маршаў для духавога аркестра, сюіты для сімфанічнага аркестра і некалькі фортэпійных п'ес.

Сёння музыка Чуркіна гучыць яшчэ паўней і гучней. У гэтай музыцы выказаны думкі і пачуцці, якімі жыве ўся наша краіна.

Мы жадаем нашаму юбіляру многа год жыцця і новых творчых поспехаў.

Б. СМОЛЬСКІ.

Да пытання вытворчасці
тавараў шырокага спажывання

В. ВЫХАДЦАУ.

народны камісар гандлю БССР

Да вайны мясцовая прамысловасць і промкааперацыя займалі ў народнай гаспадарцы БССР значнае месца. У 1940 годзе прадукцыя гэтых галін народнай гаспадаркі складала амаль 1 мільярд рублёў у нязменных цэнах. Гандлёвыя арганізацыі атрымалі прадукцыі на суму да 800 мільёнаў рублёў, што складала 13,5 процанта ў рознічным таваразвароце рэспублікі.

У вызваленых раёнах Беларусі, абрабаваных і разбураных нямецкімі акупантамі, з усёй вастрыгёй паўстала пытанне аб аднаўленні мясцовай прамысловасці і промкааперацыі.

Старшыня Соўнаркома БССР зав. Папамарэнка ў сваім дакладзе на 6-й сесіі Вярхоўнага Савета БССР паставіў адной з важнейшых задач «усямернае развіццё вытворчасці тавараў шырокага спажывання на базе мясцовай сыравіны, развіваючы і вы-

карыстоўваючы для гэтага матэрыяльную прамысловасць, сама-тужныя майстэрні і арцелі для зааважвання неадкладных па-граб насельніцтва, разаронага і абрабаванага немцамі і не маючага неабходных рэчаў хатняга ўжытку».

У першым квартале 1944 года ў вызваленых раёнах было завезена тавараў на 38,7 мільёна рублёў. Прадпрыемствы-ж мясцовай прамысловасці і промкааперацыі пакуль даюць нязначную колькасць тавараў шырокага спажывання, неабходных для насельніцтва. Удзельная вага тавараў у таваразвароце першага квартала складала ўсяго толькі 1,2 процанта.

Вельмі абмежаваны асартымент прадукцыі. У першым квартале промкааперацыя перадала гандлёвым арганізацыям абутку на 59 тысяч рублёў, швейных вырабаў на 43 тысячы рублёў, ганчарнай пасуды — на 122 тысячы рублёў,

выроўкі гаспадарчай — на 94 тысячы рублёў, вугалю — на 20 тысяч рублёў, калёснай мазі і дзёгцю — на 17 тысяч рублёў, іншых тавараў — на 52 тысячы рублёў. Вось і ўсё. Вельмі мала атрымалі гандлёвыя арганізацыі мэблі, скабяных тавараў, трыкатажу, дзіячых цацак, гаспадарчай пасуды.

Трэба сказаць, што Белкаапро-совет будзе свае вытворчыя планы, галоўным чынам, на выкарыстанні завознай сыравіны і вельмі мала надае ўвагі вытворчасці тавараў з мясцовых рэсурсаў. Да 80 процантаў рабочых гэтай сістэмы заняты ў двух галінах вытворчасці — швейнай і абутковай, якія працуюць у асноўным на цэнтралізаванай сыравіне, і толькі 20 процантаў рабочых заняты ў другой вытворчасці.

Мясцовая прамысловасць Нар-каммспрома выпусціла тавараў на 240 тысяч рублёў. План выконваецца за лік рамонтна-метала-вырабаў, але не за лік выпуску тавараў шырокага спажывання. Так, у першым квартале праграма па вытворчасці цыкоў выканана толькі на 18 процантаў, скабяных вырабаў — на 20 про-

цантаў, сталоў — на 22 процанты, мыла гаспадарчага — на 8 проц.

Зусім нездавальняюча рэалізацыя цэнтралізаванага фонду сыравіны для вытворчасці тавараў шырокага спажывання.

Сыравіна, якая ёсць у наяўнасці, выкарыстоўваецца неа-статкова. З наяўнай сыравіны можна было-б даць рынку тавараў на суму да 600 тысяч рублёў. Калі яшчэ да гэтага дадаць вялікую колькасць белай бляхі ў выглядзе тары і жалезны дом, дык гэтую суму можна значна навалічыць.

На пізнім узроўні знаходзіцца якасць вырабаў. Нават прадстаўлены на выстаўцы вырабаў шыршажыву лічыльнікі пакарбаціліся, вушаты з дрэннымі ручкамі, сіты змацаваны дротам, канцы якога тырчаць і раниць рукі.

Для разгортвання вытворчасці тавараў шыршажыву Дзяржплану БССР неабходна будзе сумесна з кіраўнікамі мясцовай прамысловасці і промкааперацыі ў бліжэйшы час зацвердзіць план

залавай прадукцыі па таварах шырокага спажывання на 1944 год і вызначыць суму рыначнага фонду. Неабходна вызначыць парадак і тэрміны заключэння дагавораў паміж прамысловымі прадпрыемствамі і гандлёвымі арганізацыямі па рэалізацыі тавараў. Планы зацвярджаюць у асартыментным разрэзе, лічачы выкананне не толькі ў сумарным выразу, але і ў асартыментным.

Асабліва важнае значэнне трэба надаць разгортванню нацямінтыва. Трэба таксама неадкладна прыступіць да вытворчасці тавараў летняга асартыменту: абутку, галаўных убораў, прахладжальных паніткаў, а таксама тавараў, неабходных для забеспячэння уборачнай кампаніі (сырцы, косы). Неабходна прыняць захады да таго, каб задаволіць патрэбы ў такіх рэчах, як пасуда, мэбля, калёсная мазь, дзёгць, вугаль, шкідар, трыкатажны вырабы, а таксама цыкі, крайда, вапна, чарпіца, цэгла.

Хуткае разгортванне мясцовай прамысловасці і промкааперацыі дасць магчымасць задаволіць патрэбы насельніцтва вызваленых раёнаў нашай рэспублікі.

